

Cap a Frankfurt Lluís-Anton Baulenas

CRISTINA CALDERER

“A Frankfurt l'important és la literatura”

Per a Lluís-Anton Baulenas el 2007 és un any clau ●
L'autor defensa l'ofici fins a la mort ● Noemí Bibolas

La traducció de la seva obra en francès i la propera publicació de 'Per un sac d'ossos' als EUA han disparat les traduccions: Brasil, Holanda, Israel, Polònia, Itàlia... Què n'espera de Frankfurt 2007?
Aquest any, l'agència literària ha fet un esforç molt important per estar ben preparats de cara a Frankfurt i espero que vagi bé. El més important és que moltíssima gent conegui la realitat del que és la literatura catalana, la que s'escriu en català. Ara ja no és necessari traduir primer en castellà abans de fer-ho en qualsevol altre idioma. Vaig traduir *La felicitat* en francès abans que en castellà. És important que la literatura catalana figurei a l'aparador de la literatura internacional amb normalitat. És imprescindible que tots els esforços estiguin enfocats a això. A Frankfurt l'important és la literatura.

Els autors catalans no funcionen prou bé en castellà?
Estic molt content del funcionament de *La felicitat* en castellà. Crec que si un llibre es promociona, els resultats hi són.

Necessitem ser traduïts per sentir-nos escriptors del món?

Per sort a l'escriptor català cada vegada li costa menys ser traduït. Els escriptors tenim la intenció d'escriure per al màxim de gent possible. Busquem la màxima difusió per entrar en contradicció amb nosaltres mateixos. Com més repercussió tens, més dubtes creatius se't plantegen de cara al proper llibre. Quan escric m'exigeixo moltíssim, sobretot m'interessa que el que escric arribi al màxim de gent i que el lector s'ho passi bé, sempre amb la idea de fer literatura popular però bona literatura. La relació amb el lector és molt important per a mi. Els clubs de lectura són un gran fenomen. Parlant amb el lector trobo el sentit del que faig.

Diu que no escriu novel·les històriques ni d'idees, però les idees sempre hi són...
Transmetes unes idees i una ideologia però sempre a través d'uns personatges, d'una ficció. És el que jo busco. Penso que hi ha una necessitat de productes literaris que esti-

guin a l'abast de tothom i que siguin ambiciosos, dignes literàriament i lingüísticament. A nivell de crítica, encara està més valorada la novel·la de tesi. Jo intento dignificar aquesta altra literatura.

Sembla que la feina de documentació històrica tingui poc a veure amb la creació literària.

És una feina que m'agrada. Necessito documentar-me bé. Ho faig pels personatges, perquè s'hi sentin bé. Com més detalls tenen millor es poden moure. No pretenc fer cap fresc d'època. Durant el procés de documentació ja visc molt a fons la novel·la. Allà dins ja s'hi couen situacions, seqüències.

Ha perseguit la professionalitat absoluta com a escriptor, amb tossuderia...

És una opció vital. Defensant fins a la mort la professionalitat defenso la meua manera de viure, que, alhora, és el que m'impulsa a escriure. Si ho fes d'una altra manera seria una altra persona, encara que suposo que seguiria escrivint.

Lluís-Anton Baulenas (Barcelona, 1958) s'inicia en el món literari a través del teatre com a actor, autor i director teatral. L'any 1987 publica el recull de contes *Qui al cel escup* i tot seguit arriben les novel·les *Sus scrofa* (1988, més tard *Els caníbals*), *Neguit* (1988, premi Piga de novel·la eròtica) i *Càlida nit* (premi Documenta 1989). Si els seus primers contes estan escrits sota la influència del *dirty realism* nord-americà i les primeres novel·les són contemporànies, és amb la incorporació de l'element històric que Baulenas dona un gir important a la seva obra. Durant els anys 90 Baulenas defineix el que serà la seva literatura d'èxit: novel·les literàriament ambiciosos basades en fets històrics del segle XX i protagonitzades per éssers anònims que viuen en conflicte amb ells mateixos i la societat que els toca viure. És el Baulenas de *La felicitat* (premi Prudenci Bertrana 2000) i, fent un salt enrere, de *Noms a la sorra* (1995, finalista premi Sant Jordi 1994), *Alfons XIV, un crim d'Estat* (1997, finalista premi Sant Jordi 1996) i *El fil de plata* (1998, premi Carlemany 1998). Després de l'èxit de *La felicitat*, Baulenas es permet recuperar els escenaris contemporanis en una novel·la sobre la Barcelona postolímpica, *Amor d'idiota*. Tot seguit, però, a *Per un sac d'ossos* recupera el tema de la Guerra Civil tan present en obres anteriors i guanya el premi Ramon Llull 2005. Per a Lluís-Anton Baulenas, l'any 2007 pot representar un moment clau en la seva projecció internacional.

TRADUCCIONS

Noms a la sorra, 1995, Columna (castellà: Alba Editorial; francès: Editorial Flammarion, 2007)

Alfons XIV, un crim d'Estat, 1997, Columna (castellà: *Alfonso XIV, un crimen de estado*, Editorial Belacqva, 2006; francès: *Combat de chiens*, Editorial Flammarion, 2005)

El fil de plata, 1998, Columna (castellà: Editorial El Aleph, 2001; francès: Editorial Flammarion, 2001; grec: Editorial Kedros, en preparació)

La felicitat, 2001, Edicions 62 (castellà: *La felicidad*, Editorial Planeta, 2006; francès: Editorial Flammarion, 2003; holandès: Editorial Signature, en preparació; portuguès (Brasil): Editorial La Nuova Frontiera, en preparació)

Per un sac d'ossos, 2005, Planeta (castellà: Planeta, 2005; anglès (EUA): Editorial Harcourt, en preparació;

polonès: Editorial Wydawnictwo Literackie, en preparació; hebreu: Editorial Bambook Publishers, en preparació).